

Εἶπε
Γέρων...



Παλαιές καὶ Σύγχρονες
Οἰκοδομητικὲς Διηγήσεις
καὶ Διδασκαλίες

■ «Βύθισε τὴν προσευχὴν στὴν σωτήρια ἄβυσσο τῆς ταπεινοφροσύνης»

Δὲν εἶναι τὸ πιὸ σπουδαῖο ἢ προσευχή!*

«Οὐκ ἔστι μέγα τὸ εἶναι τὸν λογισμὸν σου
μετὰ τοῦ Θεοῦ· μέγα δὲ ἔστι τὸν ἑαυτὸν ὁρᾶν
ὑποκάτω πάσης τῆς κτίσεως»

Κατάκοπος ἔφτασε ὁ Μοναχὸς στὸν Ἀββᾶ.
Τὸν κοίταξε μὲ θαυμασμὸ καὶ ἄπειρο σε-
βασμὸ. **Β**ρισκόταν μπροστὰ στὸν πρωταθλητὴ
τῆς Ἐρήμου, στὸν Καθηγητὴ τῶν Ασκητῶν, τὸν
Μέγα Σισώη.

Πλησίασε κοντά του.

- **Π**ῶς ἔχεις, Ἀδελφέ; τὸν ρώτησε ὁ Ἀββᾶς.

- **Γ**έροντα, νομίζω ὅτι ἔχω κάνει βήματα
προόδου. **Χ**ρόνια καλλιεργῶ τὴν προσευχή καὶ
εἰδικὰ τὴν νοερά. **Τ**ὴν ἔχω ἀγαπήσει, πάτερ.
Τὴν ἔχω αἰσθανθεῖ ἀναγκαία ὅσο καὶ τὴν ἀνα-
πνοή μου. **Μ**οῦ εἶναι πιά ἀπόλαυση. **Δ**ὲν μπορῶ
χωρὶς αὐτή! **Κ**αὶ ἔτσι ἡ σκέψη μου δὲν φεύγει
ἀπὸ τὸν Θεό. **Θ**ὰ ἔλεγα, Ἀββᾶ, ὅτι ὁ νοῦς μου
καὶ ἡ καρδιά μου εἶναι ἐνωμένα πιά μὲ τὴν ἀδιάλειπτη μνή-
μη τοῦ Θεοῦ.

Τὸν κοίταξε ὁ Ἀββᾶς προσεκτικά. **Β**ύθισε τὰ μάτια του
μέχρι τὴν καρδιά του. **Μ**έχρι καὶ τὸ μεδούλι τῶν ὀστέων του.
Καὶ ἐκεῖ διέκρινε νὰ δουλεύει μυστικὰ τὸ ὑποῦλο σαράκι τῆς
κρυφῆς ὑπερηφάνειας. **Κ**ούνησε τὸ κεφάλι.

- **Ἄ**χ, παιδί μου... **Φ**οβᾶμαι ὅτι εἶσαι ἀκόμα πίσω... **Κ**αλὰ
καὶ ἅγια κάνεις πὺν κοπιᾶζεις τόσο στὴν προσευχή. **Π**οῦ μὲ
πολλή προσοχή φροντίζεις νὰ κρατᾶς τὸν νοῦ σου προση-
λωμένο στὸν Θεό. **Ἀ**λλὰ νὰ ξέρεις, αὐτὸ δὲν εἶναι καὶ τὸ πιὸ



σπουδαῖο κατόρθωμα. **Υ**πάρχει κάτι πολὺ μεγαλύτερο καὶ σημαντικότερο...

Συγκλονισμένος ὁ Μοναχὸς δὲν τόλμησε νὰ τὸν ρωτήσῃ. **Τ**ὸ βλέμμα του ὅμως ὅλο ἀπορία. **Τ**ί μπορεῖ νὰ εἶναι ἀνώτερο ἀπὸ τὴν ἀδιάλειπτη προσευχή;

-Μὴν ἀπορεῖς, Ἀδελφέ,... συνέχισε ὁ Μέγας Σισώης. **Υ**πάρχει, ναί, κάτι ἀνώτερο: **νὰ θεωρεῖς τὸν ἑαυτό σου κατώτερο ἀπ' ὅλη τὴν κτίση. Ἀ**κουσες; **Α**π' ὅλη τὴν κτίση. **Ὁ**χι μόνο ἀπὸ τοὺς ἄλλους Μοναχοὺς, ὅχι μόνο ἀπὸ τοὺς ὑπολοίπους Χριστιανοὺς, οὔτε καὶ ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. **Α**π' ὅλη τὴν κτίση, τὰ ἐμψυχα καὶ τὰ ἄψυχα ὄντα, πρέπει νὰ θεωρεῖς τὸν ἑαυτό σου κατώτερο. **Ν**ὰ πιστεύεις βαθιά, ὅτι ἐσὺ εἶσαι ὁ πιὸ ἀνάξιος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ... **Α**ὐτὸ εἶναι τὸ μεγαλύτερο κατόρθωμα. **Κ**αὶ αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος ἀσφαλὲς δρόμος.

Γιατί, ἡ **ταπεινοφροσύνη** εἶναι αὐτὴ ποὺ κάνει τὴν προσευχὴ εὐάρεστη στὸν Θεό. **Α**ὐτὴ εἶναι ποὺ δίνει νόημα καὶ σὲ ὅλες τὶς ἄλλες ἀρετές. **Χ**ωρὶς αὐτή, φτάνουν οἱ ἀρετές μας νὰ καταντήσουν μέχρι καὶ βλασφημία τοῦ Ὄνόματος τοῦ Θεοῦ –γιατί, πῶς ἀλλιῶς νὰ ὀνομάσει κανεὶς τὴν ἐγωϊστικὴ οἰκειοποίηση τῶν δικῶν Του δωρεῶν;

Κράτα, λοιπόν, με προσοχὴ τὴν προσευχή. **Β**ύθισέ την, ὅμως, στὴν σωτήρια ἄβυσσος τῆς **ταπεινοφροσύνης**.

● **«Ὁὐκ ἐστὶ μέγα τὸ εἶναι τὸν λογισμόν σου μετὰ τοῦ Θεοῦ· μέγα δὲ ἐστὶ τὸν ἑαυτὸν ὁρᾶν ὑποκάτω πάσης τῆς κτίσεως».**



(*) Περιόδ. «Ἡ Δράση μας», 614 / Ἰανουάριος 2024, σελ. 22. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.